

7. Ulke og Tjester foreslaas fredede fra 1ste Februar til 30te Juni, men vedtages dette, kan Jagten begynde længe inden Yngletidens Slutning. Vi tillade os at andrage om, at Fredningstiden af humane Hensyn maa udstrækkes til 1ste August. — I England ere disse Fugle fredede fra 1ste Marts til 31te Juli, og der er høj Bøde for at dræbe dem.
8. Vnder foreslaas fredede fra 1ste Februar til 30te Juni. For dem af Arterne, som ynge hos os, er Fredningstiden ganske utilstrækkelig; den ophører, inden Yngletiden er forbi, medens en Mængde Vællinger ere dunklædte. Fredningstiden burde formentlig udstrækkes til 31te Juli, hvad ogsaa mange Jægere ønske. I England er Fredningstiden fra 1ste Marts til 1ste August.

Medens Maagerne og Ternerne saaledes efter vor Formening bør fredes til 11te September, saaledes som nu, tillader man sig at udtale det Haab, at Fredningstiden for alle øvrige Svømmefugle maa udstrækkes til 31te Juli.

9. Holtkneppen og Bommeransfuglen skulle efter Forslaget være fredløse, men formenes at burde fredes fra 1ste Marts til 31te Juli, hvad endogsaa flere Jægere ønske. I England ere de fredede i dette Tidsrum, og der er høj Bøde for at dræbe dem. Forslaget i § 23, hvorefter Jagttegn skulde kunne udstedes til Børn, der kun ere 15 Aar, finder Bestyrelsen af flere Grunde meget uheldigt. En Alder af 18 Aar turde vistnok være den tidligste Tid, da det bør betros Ungdommen at jage Wildt og at færdes med Skydevaaben.

De mange stedfundne Ulykkestilsælbe over for Mennesker, og de mange Demlæstelser af Dyr, forarsaget ved uhyndig og letfindig Omgang med slige Vaaben, turde være tilstrækkelig Anledning til at sætte Grænsen til 18 Aars Alderen.

Bestyrelsen har med Beklagelse set, at Lovforslaget ikke indeholder noget Forbud mod Jagt paa Søns- og Helligdage.

Det er jo særlig paa saadanne Dage, at unge Mennesker fra Bjerne, uden tilstrækkelig Forstand paa at behandle Skydevaaben, søge ud paa Landet og plage Landmændene med Annodninger om Tilladelse til at gaa paa Jagt paa disses Ejendomme.

At slige Personer ødelægge Jagten ved at anfælde Wildtet og ved hensynsløst at se bort fra alle Fredningsbestemmelser, turde være en Kendsgerning. Det vilde derfor sikkert være i alles velforstaaede Interesse, om den saakaldte „Søndagsjagt“ blev forbudt.

Som det vilde være til Fordel for Landmændene og de kyndige og hensynsfulde Jægere, saaledes vilde det ogsaa tjene til at staae Wildtet mod Mishandling og medvirke til dets Bevarelse.

I Henhold til alt foranført tillader Bestyrelsen sig ærbødigst at andrage om:

1. At der i Loven optages et Forbud mod Anvendelse af Stryknin.
2. At der i Loven ligeledes optages et Forbud mod Anvendelse af saadanne Sække og Fælber, som ikke ere konstruerede saaledes, at de straks dræbe de fangne Dyr; subsidiært: at det ved Loven forbydes, at anbringe Kovfugle-Sække paa Bæle uden for Gaard, Gaardsplads, Dyrehave, Have og indhegnet Jagtremise, samt at det paabehydes: at slige Sække og andre Fangtredskaber, hvori Dyr kunne fanges levende, skulle efterjes mindst 4 Gange i Døgnet, og de indfangede Dyr dræbes straks.
3. At de Fugle og om mulig Pattedyr, som ifølge Lovforslagets § 6, kfr. § 14, agtes gjorte fredløse, enten fredes i Yngletiden, saa længe Ungerne ikke ere i Stand til at ernære sig selv, eller at det gøres til Pligt at dræbe Yngelen samtidig med Forældrene.
4. At der tages et større Hensyn til videnskabelige Autoriteters og navnlig Zoologernes Ansuelser om de forfælske vilde Dyrearters Nytte eller Skadelighed, saa at alle berettigede Interesser afvises mod hinanden, hvilket formentlig vil bevirke, at flere Dyrearter fredes, som nu efter Lovforslaget agtes gjorte fredløse.
5. At de Dyr, som ifølge de bestaaende Love hidtil have været fredede, ogsaa fremdeles maa nyde denne Beskyttelse, og at de nu lovhemlede Fredningstider ikke forkortes.